

Drie X... Nieuwpoort

Stad 4 Km.

Havengaul 7 Km.

Bad 5 Km.

Nieuwpoort 3 x

VOORWOORD

Beste wandelaar,

Met deze wandelbrochure bieden wij u driemaal Nieuwpoort aan. Namelijk drie wandelingen die u telkens een ander beeld van Nieuwpoort zullen laten zien. Alle drie de wandelingen zijn even boeiend maar toch zo verschillend van elkaar.

De eerste wandeling brengt u naar een oud West-Vlaams provinciestadje. Een klein rustig centrum ontstaan aan de enige rivier die aan onze kust in de zee uitmondt, de IJzer. Op deze wandeling vertelt Nieuwpoort zijn geschiedenis en laat zich opmerken als een van de drie vissershavens van onze kust.

De monding van de IJzer staat centraal in de tweede wandeling. Via de havengeul, een paradijs voor wandelaars en fietsers, laat Nieuwpoort u genieten van het spel van water en wind. Honderden masten en honderden zeevogels begeleiden u tot aan het staketsel. Op het eindpunt, meer dan vijfhonderd meter zee inwaarts, kan je genieten van het klotsen van de steeds wederkerende golven.

In de derde wandeling toont Nieuwpoort u zijn toeristisch centrum, zijn familiale badplaats. Via de met veel groen omzoomde lanen van een riante villawijk kom je terecht in een prachtige winkelstraat midden de badplaats. De verkeersvrije zeedijk nodigt u uit om te kuieren of even te verpozen op een van de vele zitbanken.

De tekst vertelt u in het kort enkele wetenswaardigheden. Wellicht wil u meer vernemen over een of ander onderwerp. De Toeristische Diensten van de Stad Nieuwpoort bieden u een schat aan documentatie aan.

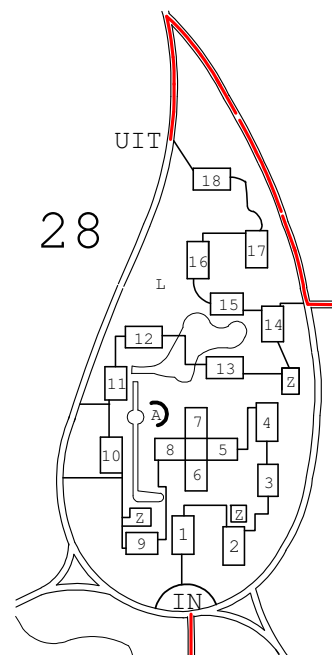
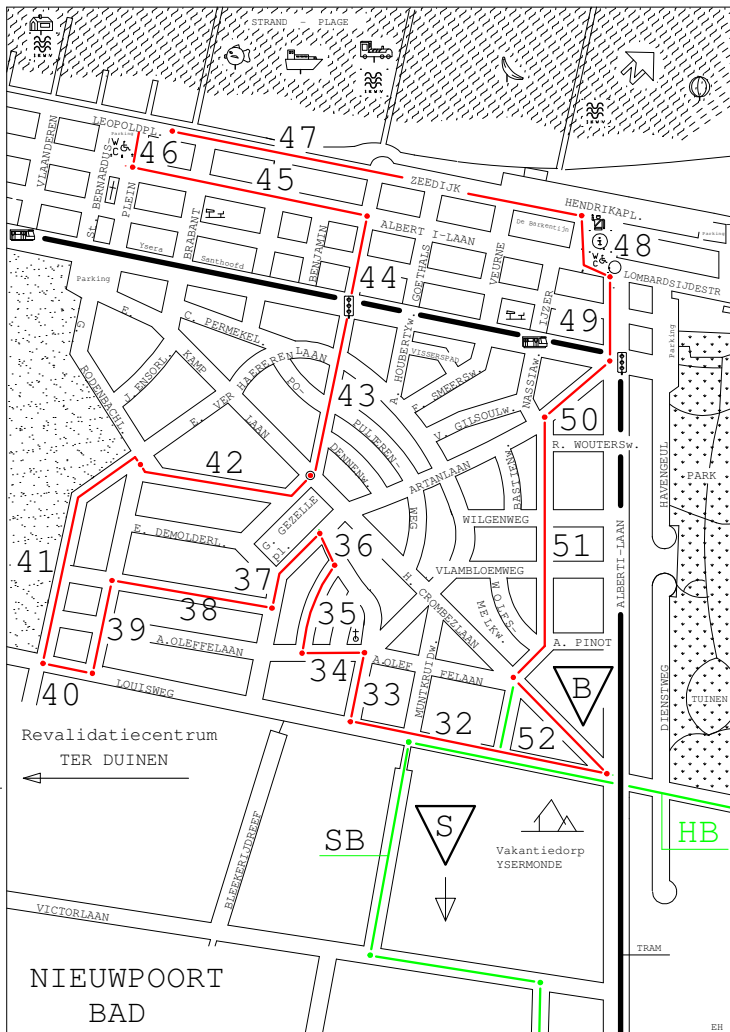
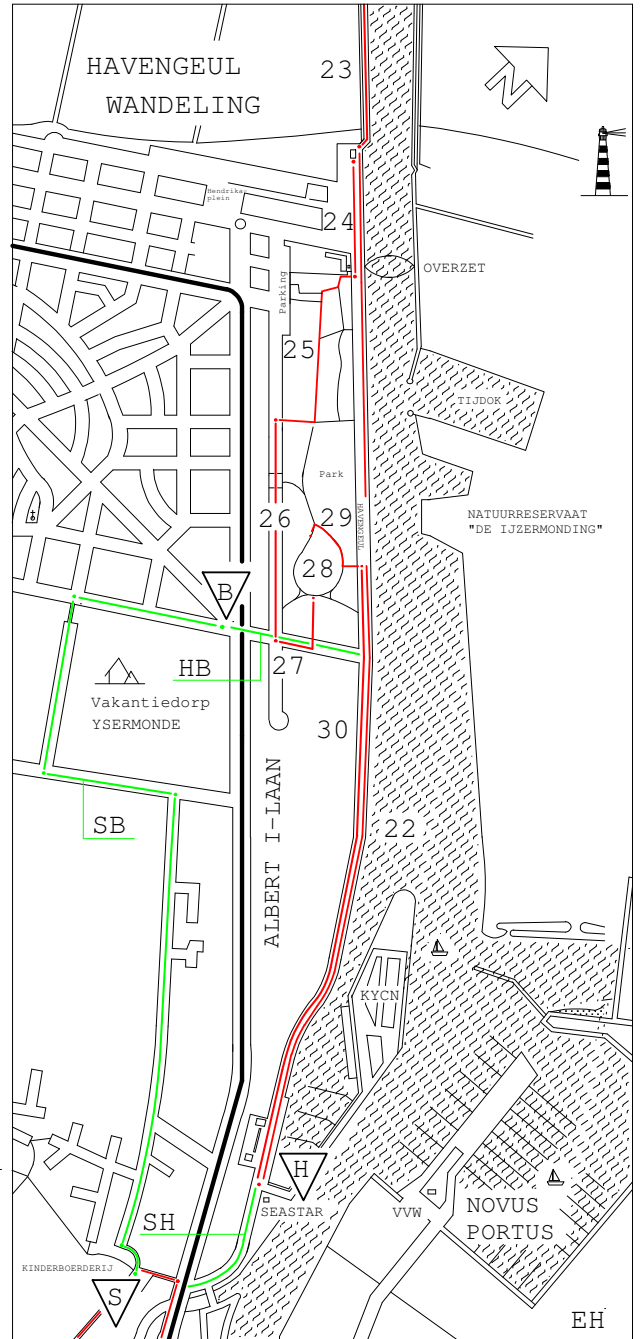
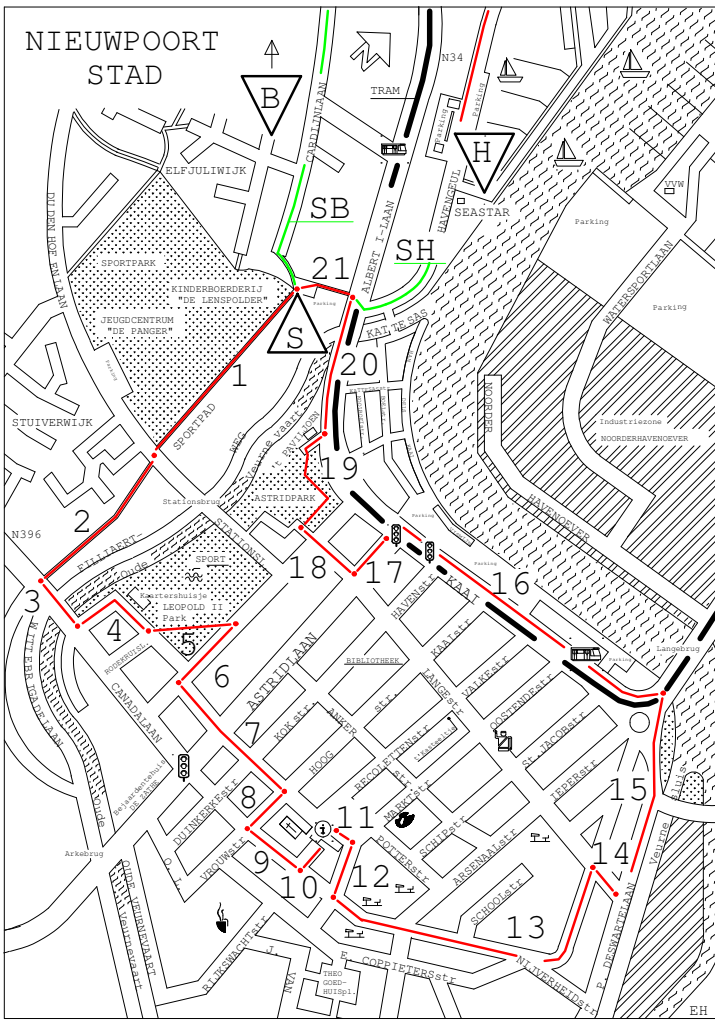
3 X Nieuwpoort heeft wel nog iets speciaals te bieden. Het volledig parcours van de drie wandelingen is van een integrale toegankelijkheid voorzien. Zowel ouders met kindwagens, bejaarden als rolwagengebruikers kunnen de volledig route verkennen. Niet alleen zijn er over het ganse traject geen hoge stoepranden, obstakels of steile hellingen, maar bij iedere vertrekplaats is er voldoende parkeerplaats en is er een horecazaak met toilet voor gehandicapten.

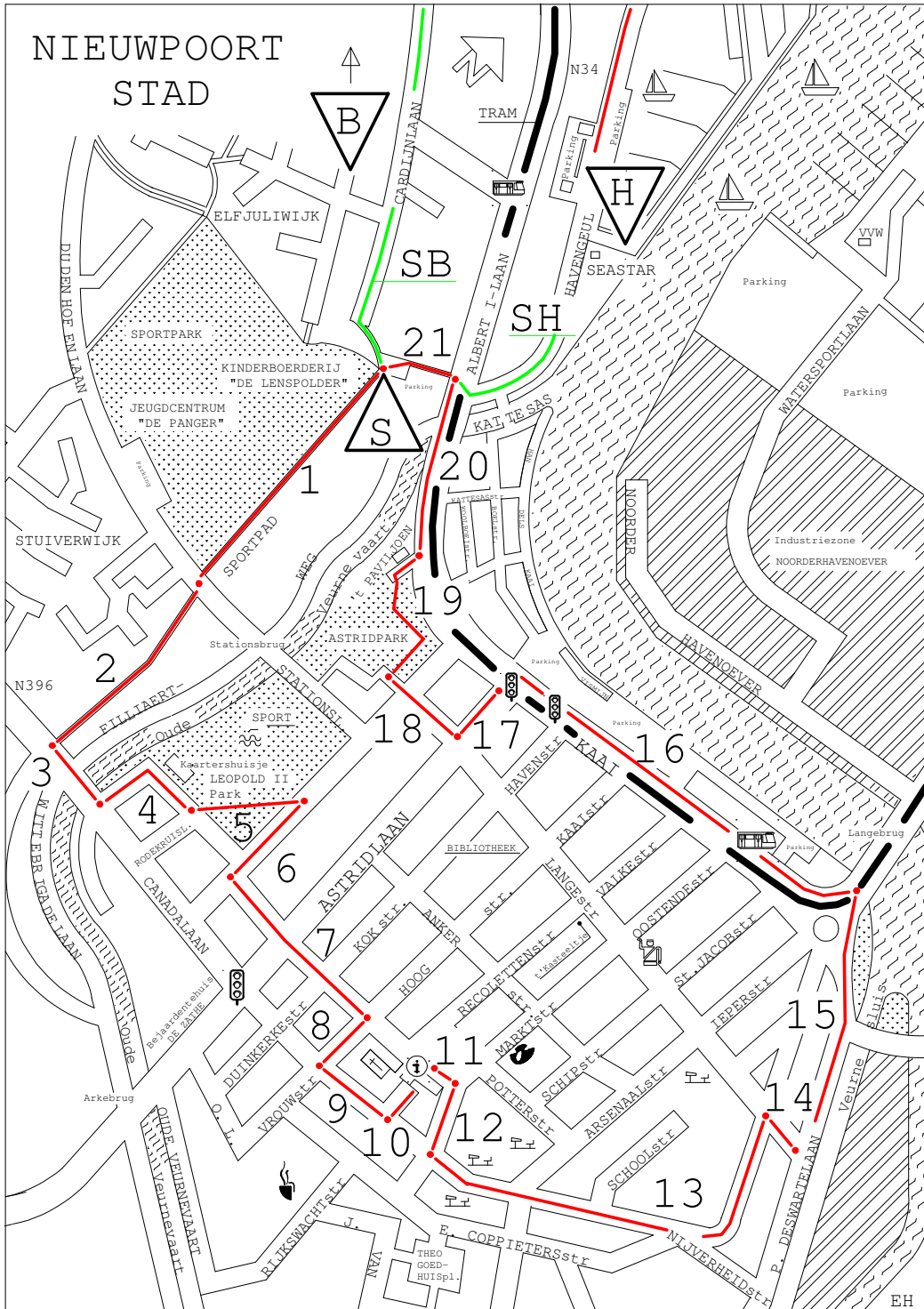
*Tot slot nog enkele praktische mededelingen:
Bij het einde van iedere wandeling (rode lijn op de plannetjes) komt men terug bij de startplaats.
De drie wandelingen zijn onderling met elkaar verbonden door een tussenweg (groene lijn op de plannetjes).*

Wij wensen u een fijne wandeling toe enlaat u verrassen door 3 x maal Nieuwpoort.

Fernand Dasseville

*Voorzitter
Stedelijke Adviesraad voor
Mensen met een Handicap*

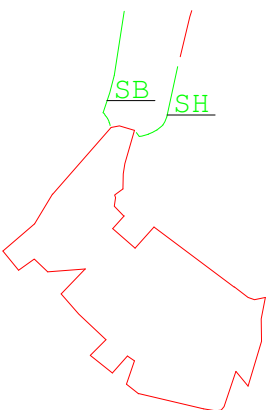

S stad

- 1 Sportpad
- 2 Wandelpad
- 3 Canadalaan
- 4 Leopold II laan
- 5 Leopold II park
- 6 Parklaan
- 7 Kerkstraat
- 8 O.L.Vrouwstraat
- 9 W. Deroolaan
- 10 H. Geeraertplein
- 11 Markt
- 12 St. Sebastiaenstraat
- 13 W. Deroolaan
- 14 Langestraat
- 15 P. Deswartelaan
- 16 Kaai
- 17 Astridlaan
- 18 Langestraat
- 19 Park
- 20 Albert I-laan
- 21 Kinderboerderij

4.3 Km.

SB Verbinding stad- badwandeling
Cardijnlaan – Victorlaan – Zeemeerminnendreef – Louisweg

2.3 Km.

SH Verbinding stad- havengeulwandeling
Parking kinderboerderij – Albert I-laan – Havengeul

0.4 Km.

1. STAD NIEUWPOORT

De parking aan de ingang van de kinderboerderij is het vertrekpunt van onze eerste wandeling. De kinderboerderij is zekerlijk een bezoekje waard (inkom gratis). Men vindt er onder meer een hele schare neerhofdieren, een boomgaard, een molen en een kleine speeltuin. De tearoom heeft een groot terras waar kippen en eenden graag de restjes komen oppikken. Zowel de tearoom als het Y toilet zijn volledig toegankelijk voor rolwagengebruikers.

Vanop de parking zien we naast de kinderboerderij een recht pad omzoomd met bomen en struiken, via deze wandelweg (1), het Sportpad, gaan we richting Nieuwpoort-stad.

Verder lopend op deze oude spoorwegbedding bemerken we rechts van ons het sportpark. Nog even en we komen aan de Dudenhofenlaan. Links van ons was vroeger het station gelegen. We steken de Dudenhofenlaan (gemeente in Duitsland waarmee Nieuwpoort verzusterd is) over en vervolgen de spoorwegbedding (2).

Tussen het groen zien we aan onze rechterkant de achtertuintjes van de woonwijken aangelegd door de bouwmaatschappij "De Nieuwpoortse Volkswoning".

Op het einde van deze wandelweg komen we uit op de Canadalaan. Via deze weg kwamen de Canadese soldaten tijdens de bevrijding Nieuwpoort binnen.

We nemen het voetpad naar links en komen zo op de brug over de Oude Veurnevaart (3).

Voorbij de brug blijven we het voetpad links volgen tot we voorbij het "Kaartershuisje" (4) komen. Hier komen vele bejaarden 's namiddags een praatje maken of een kaartje leggen. Even verder gaan we links onder een boog door en komen we in het Leopold II park (5).

Dit park, in Engelse landschapstijl, werd aangelegd in 1952, tot dan stonden er noodwoningen (barakken) gebouwd in 1919. De naam "Leopold II - park" verwijst naar de koninklijke schenking aan de stad van deze vroegere militaire staatsgronden.

Bij de ingang zien we voor ons de gebouwen van het stedelijk openluchtwembad.

Wij laten het bloemperk links van ons en volgen de weg rechts tot we op een kleine rotonde komen met midden in een merkwaardig beeld.

Het is van de hand van Pieter-Jan Braecke geboren in Nieuwpoort in 1858 en overleden in Nossegem in 1938. Een van zijn bekendste werken is de marmeren "Groep Vissersvrouwen" te Glasgow.

Toen de kunstenaar het beeld hier voor ons ontwierp, was hij werkzaam aan de buitenversiering van de Nationale Bank te Brussel. Vandaar misschien die merkwaardige samenstelling ervan: een Belgische leeuw bij een zak geld een boek met de initialen BNB op de bladwijzer, een Romeinse zuil en een kind met stoere helm.

We draaien mee met de rotonde en volgen de wandelweg in het park die langs de straatzijde loopt. Zo komen we aan de uitgang in de Parklaan (6) en steken die aanstonds over en gaan rechts verder. We kunnen daarbij eventueel gebruik maken van een stoepverlaging ter hoogte van een garageinrit. Bij de eerstvolgende hoek slaan we de Kerkstraat (7) in en steken vervolgens de drukke Astridlaan over.

Nog steeds aan de linkse kant van de Kerkstraat lopend steken we ook de Duinkerkestraat over. Hier nemen we de rechterzijde van de Kerkstraat en volgen die tot op de hoek van de O.L.Vrouwstraat (8).

Intussen zijn we in het centrum van het stadje aangekomen.

De stad werd gebouwd op de oostelijke uitloper van middeloude duinen en had ten opzichte van de omgeving een hogere ligging.

De eerste benaming van dit duineneiland was Sandeshoved (= zandplaat). Het strategische Sandeshoved werd echter door de Noormannen verwoest. Het in de elfde eeuw onbewoonbaar geworden gebied werd onder impuls van de Duinenabdij te Koksijde stelselmatig drooggelegd.

Zo ontstond in 1150 aan de oever van de IJzer een nieuwe havennederzetting, Isera Portus genoemd. Isera Portus werd later Neoportus en in 1163 Novus Portus, later vervlaamst in Nieuwpoort. De oude stadwallen vallen samen met de Elisabethlaan, de Willem De Roolaan, de Astridlaan en de Kaai. De straten werden planmatig aangelegd in een dambordpatroon.

We nemen rechts de O.L.Vrouwstraat tot aan het zebrapad.

Voor ons hebben we de hoofdingang van de

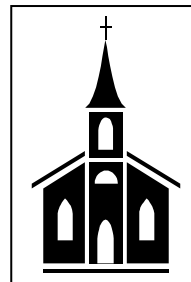
Onze-Lieve-Vrouwkerk met links ervan de neo-gotische toren uit 1952 waarin een beiaard hangt met 67 klokken.

De gotische hallenkerk werd in 1922 heropgebouwd

nadat hij tijdens de eerste wereldoorlog volledig verwoest werd.

Reeds in 1165 stond er hier een kapel.

Rond de kerk werden er Noorse esdoorns en linden aangeplant.

We steken het zebrapad over en wandelen voorbij de hoofdingang naar rechts en komen zo op de Willem De Roolaan.

Even gaan we tot op de hoek van deze straat waar we onder een wilde paardekastanje aangeplant in 1928 het monument zien ter nagedachtenis van de Gesneuvelden en de Oorlogsslachtoffers van Nieuwpoort. Het beeld in Art Nouveau-stijl is ontworpen door de reeds eerder vermelde Pieter Braecke. We wandelen terug de statige Willem De Roolaan (Burgemeester van de stad van 1884 tot 1909) in (9).

De zuil links van ons herinnert aan het feit dat men ooit een vierde kerkbeuk heeft willen bouwen.

De ingang van de kerk even verder is ook voor rolwagengebruikers toegankelijk.

Buiten het imposante bouwwerk (68m op 29m) zijn van het interieur meldenswaardig: de grote brandglasramen, een kruisweg in fresco en vooral een aantal schilderijen waaronder het doek "De slag bij Nieuwpoort in 1600" van L.Moritz (1820). Het schilderij werd door Koning Willem I aan de stad geschonken.

Bij het verlaten van de kerk gaan we links tot aan het Hendrik Geeraertplein (10).

Dit pleintje is genoemd naar de schipper Geeraert die op voorstel van Karel Cogge, een personeelslid van de Noordwatering, in 1914 de IJzervlakte onder water zette.

Dit pleintje is de ideale plaats om het klokkenspel van de beiaardier te aanhoren tijdens een van zijn avondlijke concerten.

We wandelen voorbij de pastorie tot aan de achterzijde van het stadhuis en vervolgen onze weg tot aan de voet van de toren en komen zo op het marktplein (11).

Midden het marktplein ligt een steen met daarop de eerste zin van de stadskeure verleend aan Nieuwpoort in 1163. Die gaf de stad een aantal rechten en vrijheden en de naam Novus Portus, die voor altijd werd vastgelegd. Tevens vermeldde deze keure onder meer dat er op deze plaats vis werd verkocht.

Het stadhuis behorend tot de neo-Vlaamse renaissance dateert van 1922. Boven de ingang is het vroegere wapenschild van Nieuwpoort aangebracht. Het bestaat uit de afbeelding van een ploegende boer en een visser met boven aan de vermelding van de Latijnse naam Novus Portus.

Het huidige wapenschild van Nieuwpoort werd bekrachtigd in 1984 en wordt als volgt beschreven: " In goud een bootje van sabel, waarin een leeuw van hetzelfde, getongd van keel en houdende een hellebaard van sabel, paalsgewijze geplaatst".

Naast het stadhuis liggen de stadhalle en de belforttoren. Reeds in 1280 was er sprake van een halle in Nieuwpoort. Het huidige gebouw werd rond het jaar 1920 heropgebouwd met oude bakstenen en heeft met zijn gotische stijl hetzelfde uitzicht van de eerste halle. Het gelijkvloers werd gebruikt als

JEANNE PANNE

Janneke de Deyster leefde drie en halve eeuw geleden en was de dochter van Jan de Deystere, ooit deken van de voornoemde St. Sebastiaansgilde. In 1617 huwde zij met Jan Panne en kreeg elf kinderen. Zij was een vrouw die beschikte over de gave -of was het een vloek? - in de toekomst te kunnen zien. "Op het terrein rond de Sint Laureinstoren - bekende (?) Jeanneke - zou tot vier keer toe- een sabbat zijn gevierd met de duivel 's nachts. Ze had er kalfsvlees gegeten, bier gedronken gedanst op vioolmuziek. Ze was er trouwens niet alléén geweest. Een man uit Brugge en een boerin uit Slijpe waren er ook met "hun" duivel!"

Zij werd op 10 mei 1650 veroordeeld tot de brandstapel. Het vonnis werd uitgevoerd op het marktplein op 16 mei. Zij werd er op het schavot gewurld en nadien verbrand temidden van een volkstoeloop.

De opvoering van een heksenproces, de heksenstoet met daarna de verbranding van de heks, herinneren ons nog aan deze markante figuur.

boter- en eiermarkt, terwijl de eerste verdieping diende voor muzikale gelegenheden.

De laatgotische belforttoren is in de halle geïntegreerd en heeft een hoogte van 35 meter.

We verlaten het marktplein via de Sint Sebastiaanstraat (12). Deze straatnaam verwijst naar de Gilde van de Boogschutters die in 1446 haar privileges kreeg van Hertog Filips. Tot op heden bestaat deze gilde nog steeds te Nieuwpoort.

We wandelen voorbij de gevels van het Sint Bernarduscollege en slaan even verder links terug de W. De Roolaan (13) in.

Wij volgen deze mooie met kastanjebomen omzoomde laan waarbij we achtereenvolgens de Arsenaalstraat en de Schoolstraat oversteken.

Even verder hebben we aan de overzijde van de straat een plantsoen met in het midden het Jeanne Panne beeld ontworpen door Antoni Najlepszy.

Links van ons verrijst tussen de bomen de ruines van de Sint-Laurentiustoren of "Duvetorre".

Het grootste gedeelte van de Nieuwpoortse geschiedenis zit vervat in dit gebouw.

Het bouwwerk was op het einde van de 13de eeuw een onderdeel van de Sint-Laurentiuskerk.

Na verwoesting van de kerk in 1383, liet Filips de Stoute er een kasteel optrekken en was bedoeld als bastion tegen Engeland in de Honderdjarige Oorlog.

Ook in de 16de eeuw was het een militair kwartier van de Spanjaarden.

In de Hollandse tijd (1815-1830) werden de oude

kerkmuren gesloopt en werd de toren met een derde verlaagd. Het metselwerk werd een stevige kruittoren van vijf verdiepingen.

Tijdens de eerste wereldoorlog was het een waarnemingstoren die in 1916 flink beschoten werd door de Duitsers en zo zijn huidige vorm kreeg.

Opgraveningen in 1987 gaven duidelijke sporen van een 13de eeuws kerkhof.

In de volksmond wordt deze toren "Duvetorre" genoemd, vermoedelijk een verbastering van duiventoren. In de geschiedschrijving wordt hij soms ook vernoemd als Duivelstoren

De wandeling draait met het voetpad mee en zo komen we even verder aan de hoek met de Langestraat (14).

Deze straat slaat we rechts in en komen zo in de Pieter Deswartelaan (15)(1838-1914, Stichter en voorzitter van de Nieuwpoortse afdeling van het Willemsfonds.) met aan de overzijde het kanaal Nieuwpoort-Veurne-Duinkerke.

We wandelen naar links en zien rechts voor ons het sluiscomplex.

We volgen het voetpad tot even voor de hoek van de Elisabethlaan, we steken hier de weg over en komen zo op het fiets- en wandelpad aan de overzijde van waar wij naar de Lange Brug (29,5m) kunnen wandelen.

In het plantsoen rechts tussen de bomen staat het IJzergedenkteken, eveneens gemaakt door Pieter Braecke. Het werd in 1930 ingehuldigd.

Boven op een zuil staat een vrouw afgewend van de vijand, met de handen beschermend over de Belgische kroon.

De figuren op de hoeken van het voetstuk stellen een blinde, een verminkte, een "gegazeerde" en een zieke soldaat voor.

Vanop de brug hebben wij een mooi zicht op het sluisencomplex "de Ganzenpoot" genoemd. Het heeft een dubbele functie.

De vannen en uitlaatsluizen zorgen bij eb voor de afwatering van de laaggelegen polders, terwijl de sluisen het waterpeil van de kanalen ten behoeve van de scheepvaart kunnen regelen.

Het hoogteverschil van het waterpeil tussen vloed en eb kan in de havengeul vier meter bereiken.

Via de "Ganzenpoot" zo genoemd naar zijn vorm, staat de havengeul in verbinding met zes verschillende waterwegen.

Van links naar rechts zijn dat:

Het Nieuw Bedelfverlaat, afwateringskanaaltje van de polders;

De Gravensluis, het kanaal Nieuwpoort-Plassendale

Het Springverlaat, de kreek van Nieuwendamme een ontwateringskanaal

De Iepersluis, de huidige gekanaliseerde IJzer

Het Veurne-Ambachtverlaat, regelt de drainage van de polders van Ramskapelle en vormde een belangrijke schakel in de "onderwaterzetting" tijdens de Eerste Wereldoorlog.

De Veurnesluis, het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke.

Naast het sluisencomplex zien we het Koning Albert I-Monument.

Het werd 20 jaar na de wapenstilstand, in 1938, ingehuldigd.

Het heeft een diameter van 30 meter en wordt gedragen

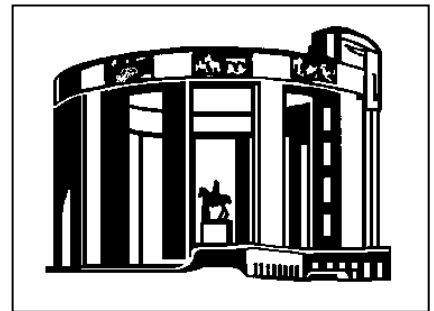
door 20 balkvormige zuilen. Het werd gebouwd met bakstenen

van klei gedolven langs de IJzer. In vele stenen zit nog de

metalen glazuur van granaatscherven. Zowel het ruiterstandbeeld

als de sokkel zijn 4 meter hoog. Het beeld werd gemaakt door

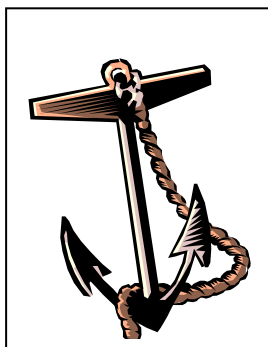
Karel Aubroek uit Temse.

We steken via het rode fietspad de drukke kustweg over en nemen de eerste weg rechts die ons naar de kaai (16) leidt.

Aan de kaaimuur wandelen we langs de aangemeerde vissersboten richting vismijn.

Links is er een ereparkje met het vissersmonument, een karaktervol beeld en moment van stilte voor de op zee omgekomen vissers.

De kleine Nieuwpoortse vissersvloot zorgt voor een aanvoer van dagverse vis. Aan de overkant van de kaai vindt men dan ook tal van viswinkels en visrestaurants. Geregeld ziet men viskarren geladen met verse vis de drukke verkeersweg oversteken.

De vissersvloot bestaat uit garnaalschepen, kusttreilers en grote treilers. De vismijn (150 x 24m) werd gebouwd in 1953 en is eigendom van de stad.

Op de bovenverdieping is er een grote feestzaal.

We vervolgen onze weg tot aan de verkeerslichten, steken de kustbaan over en wandelen recht voor ons de Astridlaan (17) in.

We volgen die tot op de eerste hoek en slaan dan rechts de Langestraat (18) in, steken de Parklaan over en komen zo in het Astridpark.

Hier laten we de tennisvelden links van ons liggen en komen even verder aan "het paviljoen"(19). Dit gebouwtje doet dienst als kleine feestzaal voor tal van verenigingen.

Van hieruit komen we nu rechts terug op de Albert I laan (20).

We volgen het voetpad naar links. Even verder komen we voorbij het Oude Veurnesas.*

Een honderd meter verder hebben we links een wandelpad (21) die ons naar de kinderboerderij leidt. Tijd nu voor een welverdiend drankje (en hapje) te midden van de vrij rondlopende neerhofdieren.

**Wie hier het zebrapad oversteeft komt een driehonderd meter verder langs de havengeul aan de startplaats van de Havengeul-wandeling.*

De IJzer

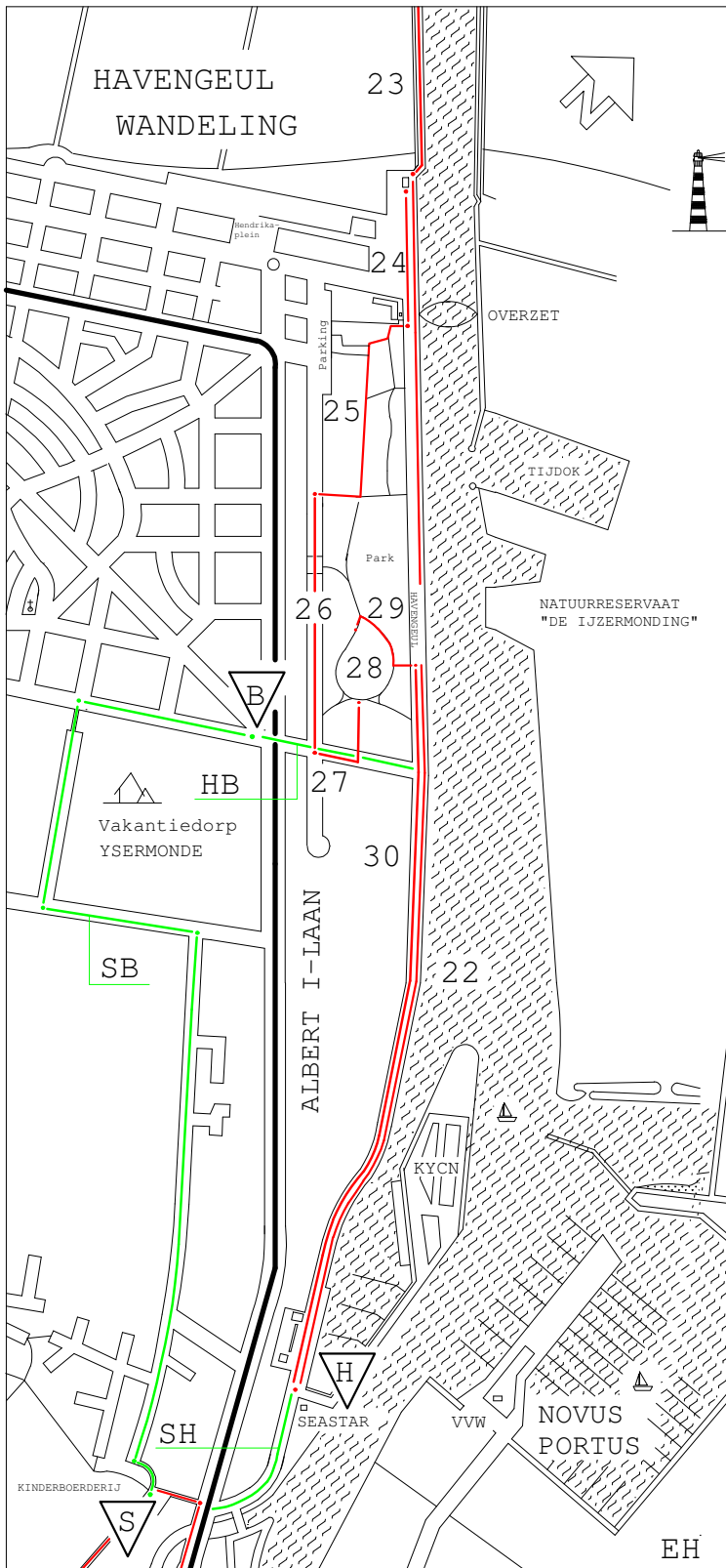
De IJzer,
arm om het blote land
aan de einder in melk vervloeiend,

aan zijn oevers de koninklijke dorpen
met de harde sagen van gesneuveld vuur,
tussen het IJzerriet slapen soldaten
hun dodenslaap,
posthume helden van verre vaderlanden,

door de mist van de IJzer
stroomt de zon
die het land flatteert met boter en brood,

bijna incognito in zijn hemelse eenzaamheid
trekt door Veurne-Ambacht
de stroom van de weiden.

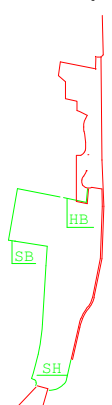
Fernand Florizoone.

Havengeul

- 22 Havengeul
- 23 Staketsels
- 24 Havengeul
- 25 Park
- 26 Dienstweg
- 27 Louisweg – Park
- 28 Ideeëntuinen
- 29 Park
- 30 Havengeul

7.1 Km.

SH Verbinding havengeul- stadwandering
Havengeul – Albertl-laan – Parking kinderboerderij

0.4 Km.

HB Verbinding havengeul- badwandering
Louisweg

0.3 Km.

2. DE HAVENGEUL

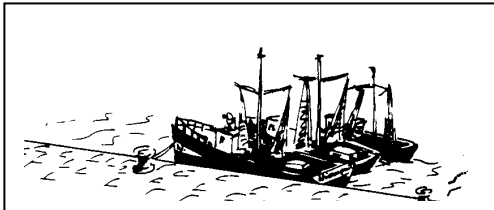
Deze wandeling starten wij nabij de aanlegsteiger van de Seastar. Bij zonnig weer is het heerlijk te vertoeven op het grote terras van de gelijknamige tearoom. Binnen is er een mooi houten interieur, en is er alles prima toegankelijk met inbegrip van het Y toilet. Voor de auto is er t parking rondom, enkel in de maanden juli en augustus kan het wel even zoeken zijn om een vrij plaatsje te vinden.

Voor de start van onze wandeling stellen wij ons op aan de voet van de lichtboei. Dit is de Nieuwpoortbank lichtboei, hij dreef tot in het begin van de jaren negentig aan de zuidwestelijke rand van de Nieuwpoortbank en duidde aan dat de bank langs de westelijke kant van de boei moest gepasseerd worden om in bevaarbare wateren te blijven. Zijn totale hoogte is maar liefst 17,8 meter en zijn gewicht 10.000 kg. Met een ketting van 40 meter waaraan een steen van 2.750 kg werd hij ter plaatse gehouden.

We wandelen voorbij de tearoom richting zee. De wandeling zal voor een groot gedeelte deze weg volgen die even verder volledig verkeersvrij gemaakt is. Het is de bedoeling om in de komende jaren deze wandelweg verder uit te bouwen tot een prachtige wandelboulevard.

Even voorbij de tearoom kan men rechts inslaan. Voor wie enkele mooie uitzichten en de restanten van de eerste vuurtoren niet wil missen, maken wij eerst een ommetje via deze weg naar het schiereiland "de Kromme Hoek".

Wie niet meegaat kan de havengeul (22) richting zee volgen.

De weg naar het schiereiland maakt even verder een bocht naar links, hier hebben we een prachtig zicht op de stad Nieuwpoort met op de voorgrond de vissershaven en vismijn.

De vlotkom links van ons was oorspronkelijk met de haven verbonden door een sluis, tot in 1944 de Duitsers ze vernielden.

Reeds in 1953 was de vlotkom een schuiloord voor pleziervaartuigen. Aan onze rechterkant zien we de grote jachthaven van Nieuwpoort. Het eerste gedeelte werd in gebruik genomen in 1969. Voor het tweede gedeelte werd in 1979 een insteekdok gebouwd die de naam "Novus Portus" kreeg, de Latijnse plaatsnaam uit 1163 die later tot Nieuwpoort vervlaamst werd.

In totaal kunnen meer dan 2.000 jachten aanmeren in de Nieuwpoortse jachthavens. Het meest linkse gebouw aan de overzijde van het water is het clubhuis van de "Vlaamse Vereniging voor Watersport".

De witte piramide was het vroegere dispatching centrum van BLOSO.

Verder richting Lombarsijde aan de andere zijde van het insteekdok ligt het clubhuis van "De Watersportkring van de Luchtmacht".

Intussen zijn we in het midden van het schiereiland aangekomen ter hoogte van de achterzijde van het clubgebouw van de eerste Nieuwpoortse jachtclub, namelijk de Koninklijke Jachtclub Nieuwpoort.

Voor wie wil kan nog tot op het eindpunt van het schiereiland gaan, doch de weg is wel in minder goede staat.

Vanop dat eindpunt heeft men rechts een zicht op het natuureservaat "de IJzermonding" en recht voor u een blik op oneindig tussen de staketsels door naar volle zee.

We wandelen tot even voorbij de hoofdingang aan de voorzijde van het clubgebouw. Daar kan men de onlangs blootgelegde fundamenten zien van de middeleeuwse vuurtoren of vierboete uit 1284. Het was een zeskantige 30 meter hoge bakstenen toren. Het bouwwerk werd in 1914 door de Belgische genie gedynamiteerd omdat het een te gemakkelijk richtpunt was voor de oprukkende Duitse artillerie.

We nemen nu de weg terug tot aan de wandelweg langs de havengeul.

Deze volgen we richting zee en zo lopen we langs de andere zijde van de vlotkom. Hier bemerkt men veel bedrijvigheid met betrekking tot het onderhoud van de vaartuigen. Nu worden die meestal uit het water gelicht met een hijskraan en op een stelling geplaatst.

NATUURRESERVAAT DE YSERMONDING

Het 26 ha grote reservaat heeft een grote verscheidenheid aan biotopen (kreeken en geulen, slikken en schorren, zoet- en zoutwatermilieu) zodat er specifieke vegetaties in voorkomen. Daardoor hebben dan ook talrijke vogelsoorten er een al dan niet tijdelijke verblijfplaats.

De slikken zijn de laagste delen die enkel bij laagwater droogvallen en hebben daardoor een schaarse vegetatie (Engels slijkgras, zeekraal, zeeaster en schapentongetje). Het bodemleven is er enorm rijk, per vierkante meter zijn er ca. 20.000 tot 30.000 levende organismen zoals wormen, slakken en kreeftachtige.

De schorren daarentegen overstromen slechts bij stormvloed en hebben dan ook een dichte begroeiing (zeezoutgras, lamsoor, zeebiet en zeealsem)

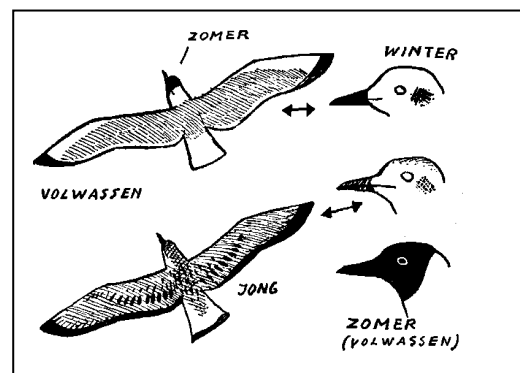
De IJzermonding is een waar vogelparadijs. Er verblijven al dan niet tijdelijk een dertigtal vogelsoorten. Scholekster, de rosse grutto, de kemphaan, de bontbekplevier, de strandpluvier en de bonte strandloper zijn regelmatige gasten.

Naargelang hun trekseizoen ziet men er ook de zilverpluvier, de steenloper, de wulp en de drieteenzandloper.

Door de afbraak van de wat verder gelegen oude marinebasis en het afgraven van de opgehoogde terreinen zou het reservaat met ongeveer 30 ha uitbreiden en hoopt men dat de zeehond ooit naar de IJzermonding terugkeert.

Vroeger was men voor het onderhoud van het onderwaterschip afhankelijk van de getijden. Via een kuisbank, zoals men die even verder kan zien, liet men de boten bij hoogwater op de kuisbank varen. Dan was het wachten tot laagtij tot de boten bloot kwamen te liggen en men kon beginnen met het onderhoud.

Vorbij de vlotkom zien we aan de overzijde van het water het natuureservaat "de IJzermonding".

Dichter bij zee gekomen, lopen we voorbij de gebouwtjes van de loodsdienst. Bij de aanlegsteiger zien we de loods- en reddingsboten liggen.

Even verder is er een opleidingscentrum van BLOSO. Tijdens de verlofperiodes kan men een opleiding in de kleinzeilerij volgen. Er naast bevindt zich het clubhuis van de Seascouts. Dit gebouw was het eerste clubhuis van de Jachtclub Nieuwpoort. Het werd door hen reeds in 1939 in gebruik genomen.

Aan de overzijde bemerken we de in 1954 gebouwde marinebasis met het tijdok en slipway. In 1976 verliet de marine Nieuwpoort. De mijnenvegers liggen nu aangemeerd in Zeebrugge. Zowel de slipway, het takelhuisje als de gebouwen zijn in erg verval. Hopen maar dat alles zo vlug mogelijk afgebroken wordt zodat de natuur terug vrij spel krijgt.

Op de achtergrond kan men de rode daken zien van de gebouwen van het "Kwartier Lombardsijde" in de volksmond "het militair kamp".

Sinds de jaren dertig is er de School voor Luchtdoelartillerie gevestigd. Deze eenheden organiseren de jaarlijkse overbekende voettocht "de 4-daagse van de IJzer".

Aan de voet van het appartementsgebouw links van ons staat een klein huisje. Het is het huisje van de overzetsdienst. De overzet wordt verzekerd van zonsopgang tot zonsondergang en dit bij toelaatbare weersomstandigheden.

Aan de overzijde bereikt men langs het strand Lombardsijde en kan men via de Vierboeteweg tot aan de voet van de vuurtoren.

Deze in rood en wit gestreepte vuurtoren werd in 1949 in gebruik genomen, nadat de vroegere tijdens de oorlog vernietigd werd.

Hij is 28 meter hoog en 10 zeemijl ver zichtbaar (1 zeemijl is 1852 meter).

Het zwaailicht straalt om de 14 seconden twee rode flikkeringen.

Op het einde van de Havengeul komen we op het loodswezenplein. Hier vervolgen wij onze weg langs de waterkant tot aan de voet van het staketsel.

<u>VERKEERSSIGNALLEN</u>	
(R) vaartuigen varen niet	(G) vaartuigen mogen doorvaren één-
(R) verder door	(G) richtingsverkeer
(R)	(G)
(G) vaartuigen mogen doorvaren	R = rood
(G) dubbel verkeer	G = groen
(W)	W = wit

Het huidige loodswezengebouw dateert uit 1958. Sinds 1930 is er hier een observatiepost welke permanent bemand is. Men regelt er het scheepsverkeer op zee en in de haven. De seinen boven op het gebouw dienen door ieder vaartuig strikt opgevolgd te worden.

De radiopeilantenne maakt samen met die van Zeebrugge en Heemstede deel uit van het radiobebakeningssysteem van de Schelde.

Hiermee kan men plaatsbepalingen van schepen verrichten als beveiliging van de toegang van de Schelde.

We wandelen nu verder het totaal vernieuwde staketsel (23) op.

Het nut van een staketsel is een goede afbakening van de vaargeul en verzekert als stroombreker het veilig uit- en invaren van de haven.

Dit Westerstaketel heeft een lengte van 500 meter, het Oosterstaketsel aan de overzijde is nog 82 meter langer. De breedte tussen de twee havenhoofden is ongeveer 80 meter.

Hier kan men volop genieten van de gezonde zeelucht, het spel van de golven, het prachtig zicht over de stranden en het aanschouwen van de vele in- en uitvarende bootjes.

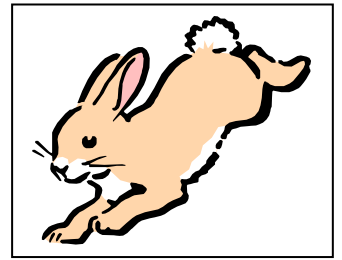
Tijdens de zomermaanden kan men zelfs een visnet neerlaten in de hoop, met wat geluk, huiswaarts te keren met wat zeeverse Nieuwpoortse vis.

Uiteindelijk keren we op onze stappen terug en doen dit tot aan het huisje van de veerdienst (24).

Even voorbij dat gebouwtje nemen we het wandelpad (25) rechts van ons en komen op een groenzone aangelegd door de Dienst van de Kust.

In de volksmond wordt dit domein "keunepark" genoemd. Men kan er namelijk in de vroege morgen talloze konijntjes waarnemen.

We draaien met het wandelpad mee naar links en vervolgens naar rechts en dan terug naar links.

Nu bevinden we ons te midden van de sportaccommodaties van het vakantiecentrum "Floreal" met rechts van ons een minigolfterrein en links tennisvelden.

We wandelen op het einde van het minigolfterrein naar rechts en komen zo op de Dienstweg-Havengeul (26) en slaan die links in. Even verder komen we voorbij een visrestaurant met de toepasselijke naam "De Kotter", de naam van een soort vissersvaartuig.

Wat later wandelen we langs de vakantiewoningen van het domein "de Vierbarke".

De weg welke wij momenteel bewandelen was vroeger een spoorwegbedding. Namelijk tot in 1952 was er treinreizigersvervoer tot op de badplaats. Het terminusstation Nieuwpoort-Bad was het dichtst bij zee gelegen treinstation van België.

Uiteindelijk komen we op Louisweg (27) uit en die volgen we richting havengeul tot de ingang van het park.

Het grote horecagebouw rechts op de hoek met de Albert I laan is genoemd naar een vroegere burgemeester van Nieuwpoort nl. " Jan Turpin".

Hij was medeburgemeester van Nieuwpoort toen in 1489 Franse troepen de stad belegerden. Toen na vijf dagen strijd de Nieuwpoortse mannen uitgeput waren en de strijd dreigden te verliezen spoorde Jan Turpin de Nieuwpoortse vrouwen aan hun mannen te helpen in de strijd.

Zijn oproep was niet tevergeefs want gewapend met alles wat ze konden vinden trokken ze naar de vestigingsmuren en bestookten de stormlopers met het heetste, het vuilste en wat het meest plakte dat ze hadden kunnen bijeen krijgen.

De vijand was zo overdonderd en vergiste zich zodanig in de strijdkracht van de Nieuwpoortse bevolking dat ze het beleg opbraken en vertrokken richting Oostende.

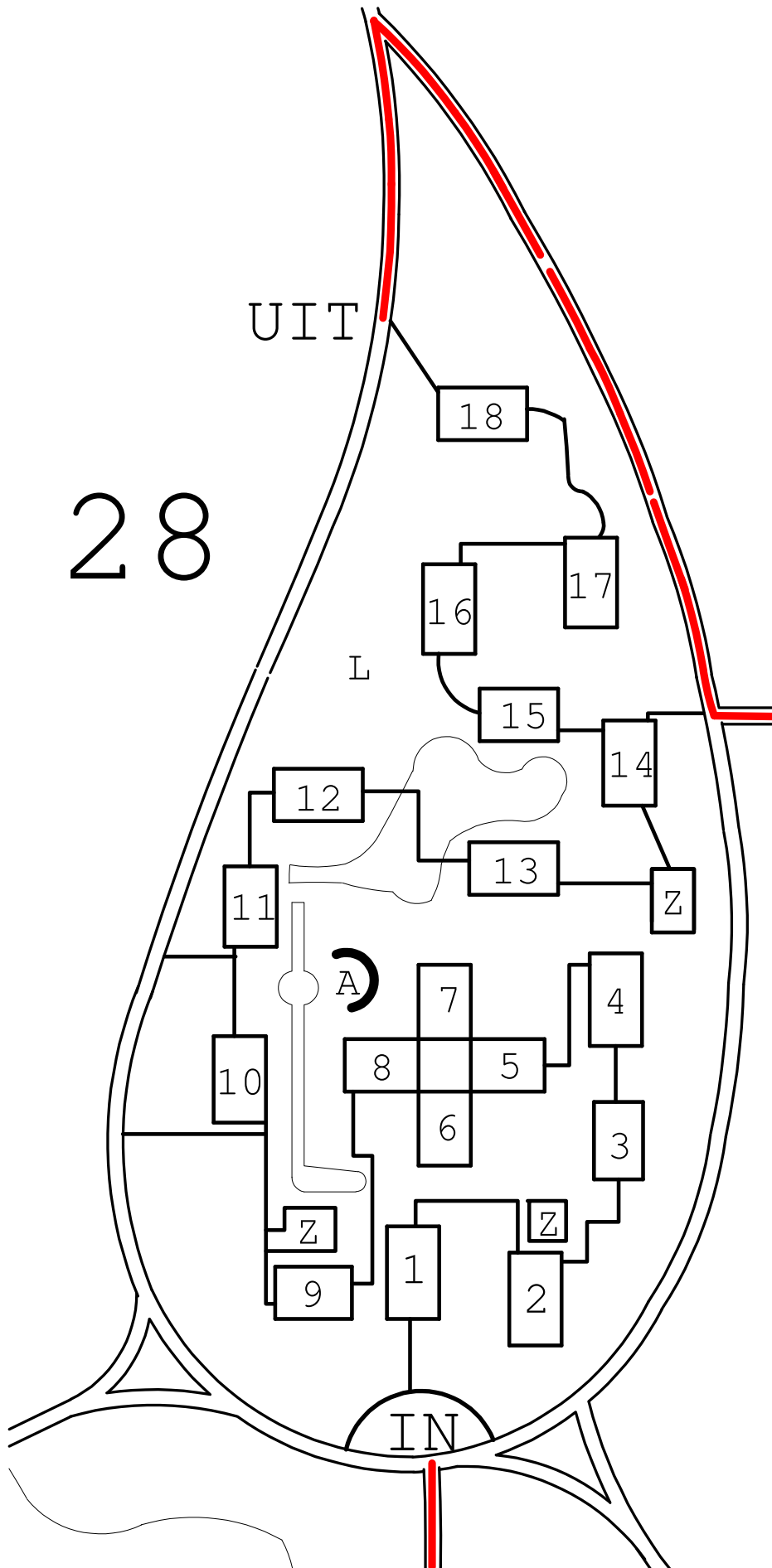
Jan Turpin leeft nu nog verder in Nieuwpoort in de gestalte van de grootste gedragen reus van Europa.

De 10m60 hoge reus wordt gedragen door tweeëntwintig mannen van de reuzengilde. Onder meer tijdens de Sint Bernardusfeesten op de badplaats kan men hem in al zijn glorie bewonderen.

We volgen de richtingswijzers " Ideeëntuinen" (28) op onze linkerkant. De ideeëntuin werd in 1997 opengesteld en toont ons 18 diverse tuinen.

Onze wandeling volgt volledig het uitgestippelde parcours langs de tuintjes.

28

IDEEËNTUINEN

- 1 Modale tuin
- 2 Vlondertuin
- 3 Geschoren tuin
- 4 Zomertuin
- 5 Blauwe tuin
- 6 Witte tuin
- 7 Roze tuin
- 8 Gele tuin
- 9 Niveautuin
- 10 Rozentuin
- 11 Patiotuin
- 12 Verhoogde tuin
- 13 Japanse tuin
- 14 Watertuin
- 15 Symmetrische tuin
- 16 Tuin in ontwikkeling
- 17 Arbeidsarme tuin
- 18 Schaduwtuin

- A Amfibietheater
- L Ligweide
- Z Zithoek

Bij de uitgang nemen we de weg naar rechts tot aan het volgende kruispunt (29), hier nogmaals rechts en we lopen terug richting havengeul met links van ons de chaletjes van het BLOSO-centrum.

Wanneer we het volgende pad naar links nemen komen we uit op de havengeul ter hoogte van de aanlegsteiger van het loodswezen.

Het park dat we net komen te verlaten zal hoogstwaarschijnlijk in het jaar 2000 de naam "Prins Maurits (van Nassau)" krijgen.

Op 02 juli 1600 had namelijk hier aan beide oevers van de IJzer de slag bij Nieuwpoort plaats. De troepen van het Hollandse leger onder leiding van Maurits van Nassau streden er tegen de manschappen van het Spaanse leger onder bevel van Aartshertog Albrecht. De strijd werd beslecht in het voordeel van de Hollanders.

Langs de havengeul wandelen we terug naar ons vertrekpunt. Zo komen we even verder na de kruising met de Louisweg*, voorbij een groot wit appartementsgebouw met de naam Nautilus. Op deze plaats werd in 1922 een oesterpark aangelegd. De alhier gekweekte oesters werden aangebracht met Bretoense schepen. Tevens werden er in de periode tussen de twee wereldoorlogen hier en in de vlotkom mosselen geteeld.

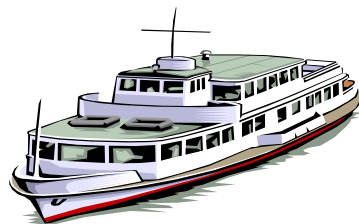
* Wie hier de Louisweg inslaat en de Albert I laan oversteekt, komt aan het vertrekpunt van de wandeling "Nieuwpoort-bad".

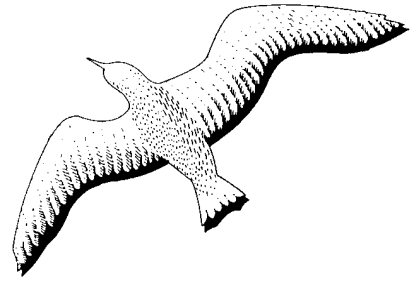
Op de terugweg (30) krijgen we een prachtig zicht op de monding van de haven. In de late namiddag zien we de talrijke bootjes binnenvaren en terug aanmeren aan de aanlegsteigers in de jachthavens.

Rechts van ons zien we de verdere uitbreiding van Nieuwpoort. Nieuwe luxueuze appartementsgebouwen verbinden stilaan de badplaats met Nieuwpoort-stad. Aan de horizon bemerken we nog de moderne watertoren van Oostduinkerke. Hij werd in gebruik genomen in 1969 en heeft een inhoud van 1.200.000 liter.

Nu nog even doorstappen en wij zijn terug op onze vertrekplaats.

De zoute zeelucht zal velen wellicht doen verlangen naar een frisse pint bier. Zoek een plaatsje op het terras van de tearoom "de Seastar" en geniet nog even na van deze prachtige en gezonde wandeling.

De taal der meeuwen.

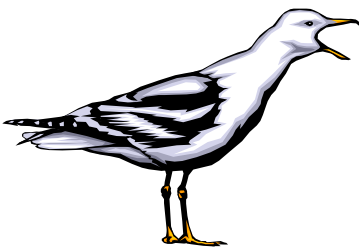
In gedachten dwalen
in de regen
Mijn tijd is ruim
en eentonig als de zee

De golven zijn niet speels genoeg
om de zorgen weg te ebben
't is het gebaar van de meeuw
die mij onttrekt aan de droefheid van de geest

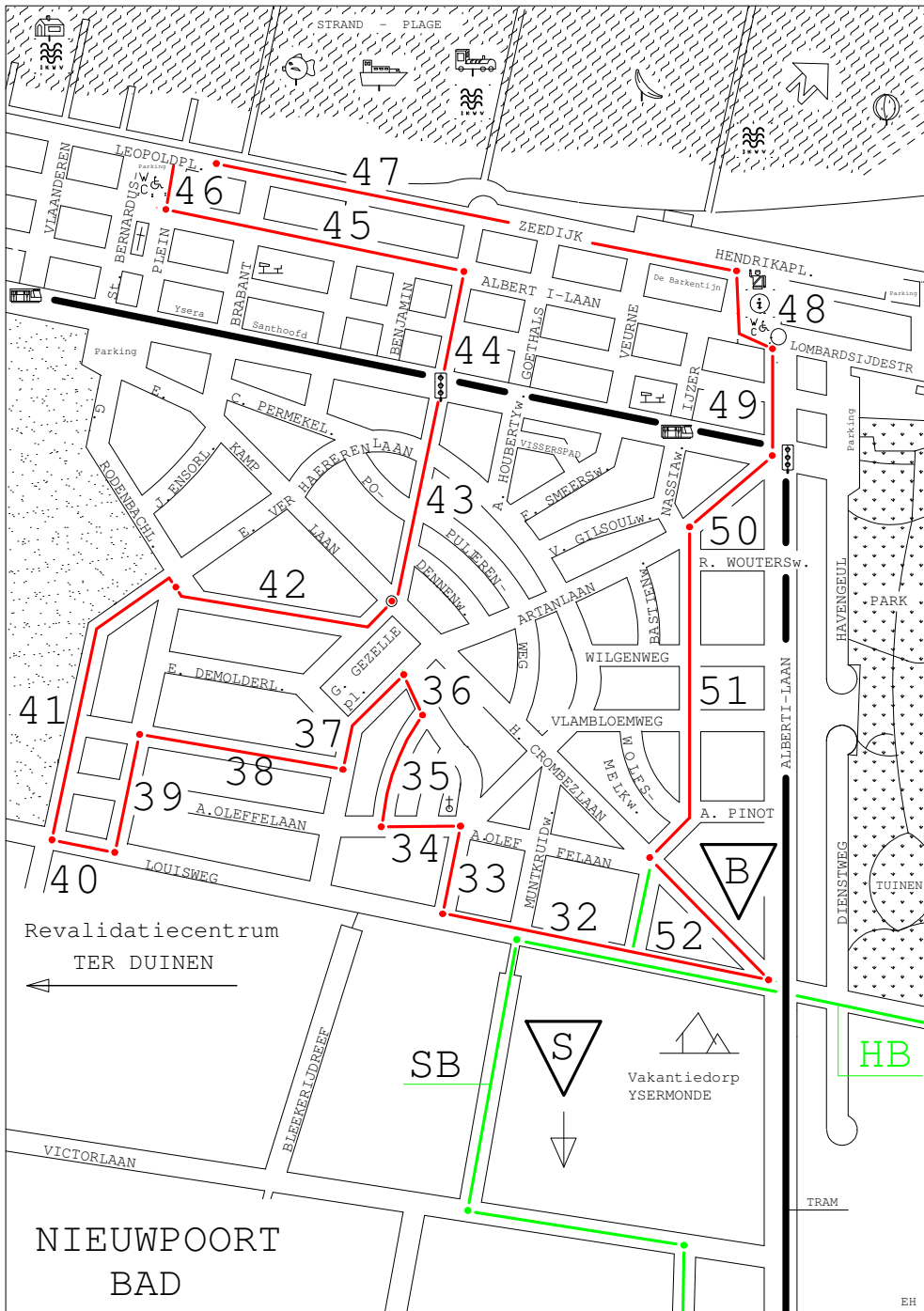
Ik kan zijn schreeuw niet verstaan
maar uit zijn vleugels slaat hij vreugde
Dat ik mij geroepen voel
even op het strand te gaan

Ik zweef mee met de meeuwen zonder doel
Tot ik in de donkergrijze lucht klaarte zie komen
En weer de warmte van het leven voel.

Y.Dalle

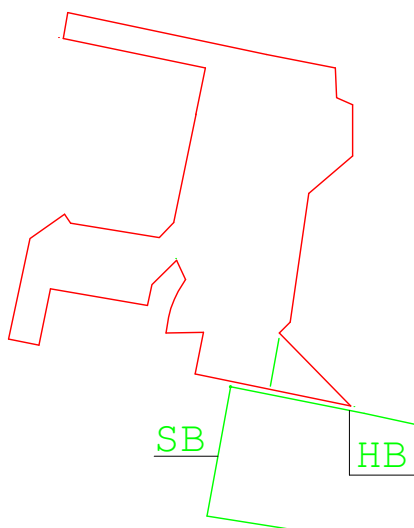

B ad

- 32 Louisweg
- 33 E. Verhaerenlaan
- 34 A. Oleffenlaan
- 35 Mosweg
- 36 G. Eeckhoudlaan
- 37 H. Conciencelaan
- 38 C. Decosterlaan
- 39 F. Gheeraertlaan
- 40 Louisweg
- 41 E. Verhaerenlaan
- 42 F. Courtenslaan
- 43 Zeelaan
- 44 Lefebvrestraat
- 45 Albert I-laan
- 46 Leopoldplein
- 47 Zeedijk
- 48 Hendrikaplein
- 49 Alberti-laan
- 50 Artanlaan
- 51 Tennislaan
- 52 H. Crombezlaan

5.2 Km.

SB Verbinding bad- stadwandeling
Louisweg – Zeemeerminnendreef – Victorlaan – Cardijnlaan

2.3 Km.

HB Verbinding bad- havengeulwandeling
Louisweg

0.4 Km.

3. NIEUWPOORT - BAD

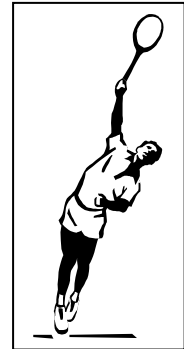
Het Duinhotel met zijn tearoom de " Orangerie " op de hoek van de Albert I laan en de Crombezlaan is het vertrekpunt van onze derde wandeling. In de Crombezlaan is er plaats om de wagen te parkeren t en ook deze horecazaak is voor iedereen toegankelijk inclusief een Y toilet voor rolwagengebruikers.

De riante villawijk waarin wij ons nu bevinden, was vroeger duingebied en eigendom van de familie Crombez. In 1928 werd het door Henri Crombez verkocht aan de nv Simli (Société Immobilière et Mobilière du Littoral)

Om onze wandeling te starten keren we even terug naar het kruispunt met de Albert I laan en nemen rechts de Louisweg (32).

Deze weg is als het ware de grens tussen duin- en poldergebied.

Na even stappen komen we aan de tennisvelden van de Espinette, een complex daterend uit 1933. Vroeger was er zelfs een terrein met tribunes voor toeschouwers en werden hier belangrijke tornooien gespeeld zoals de Daviscup voor jongeren in 1956 en 1957.

Links van ons ligt het vakantiedomein " Ysermonde ", een familiaal vakantieoord in hoestijl met heel wat sportaccommodaties, een oase van rust zelfs tijdens de drukke vakantie maanden.

Even verder slaan we rechts de met platanen omzoomde Emile Verhaerenlaan (33) (een Fransschrijvende Vlaamse letterkundige 1855 - 1916) in.

Bij het eerste kruispunt nemen we links de August Oleffelaan (34), (kunstschilder 1867 - 1931).

DUINENKAPEL

Deze kapel werd opgericht in opdracht van een familie als dank na een gedane belofte voor het welslagen van een heilkundig ingrijpen. Zij werd ingewijd op 01 mei 1938. Het werd een veel bezocht Mariaoord. Het oorspronkelijke beeld dat tijdens de oorlog een onderkomen vond in de Sint Bernarduskerk werd in 1958 vernield. Het huidig beeld is een stenen Renaissancebeeld, deze Madonna komt uit een Brugs kunstatelier en is een repliek van een Brugs kunstwerk van omstreeks 1170 naar de hand van de Brugse beeldhouwer Petrus Pepers.

Op dit kruispunt bemerken we tussen de bomen een kapelletje, de kapel van O.L.Vrouw-ter-Duinen. Even verder in de August Oleffelaan op een domein palend aan de kapel zien we een opmerkelijke woning met de al even opmerkelijke maar wel toepasselijke naam RAMAH KAJU.

Het is namelijk het Indonesisch voor "houten huis". De woning werd in 1958 ontworpen door een Italiaanse architect. De rieten zonneweringen geven een oosters tintje aan de woning.

Rechts de Mosweg (35) inslaan. In de tuin van de woning links bemerken we twee kolossen van rotsblokken. Zij werden in 1958 geschonken aan de toenmalige eigenaar door de architecten van het Japans Paviljoen op de wereldtentoonstelling in Brussel.

Die eigenaar was de vermaarde architect Peter Callebaut (1916-1970) hij was niet alleen de ontwerper van zijn eigen woning maar ook van een tiental andere woningen in de onmiddellijke omgeving. Kenmerken van de traditionele Japanse architectuur en van de naoorlogse Scandinavische bouwkunst vindt men terug in deze bouwstijl. Tevens had de architect Callebaut respect voor de natuur en ontwierp deze woningen volgens de glooiingen van het terrein.

Een kleine helling naar links op het einde van de Mosweg brengt ons via de George Eeckhoudlaan (36) (Vlaams Letterkundige 1887-1951) naar het Guido Gezelleplein (Vlaams Dichter 1830-1899) en draaien links af.

Voor wie eerst even wat wil rusten, op een bank onder de bomen is het heerlijk genieten van het spel van de petanquespelers. Van zodra het weer het toelaat komen mensen naar dit plein afgezakt om hun favoriete sport te beoefenen.

Op de hoek van het plein en de Hendrik Consciencelaan (37) (Vlaams Schrijver 1812-1883) zien wij een riante villa met in de topgevel boven de voordeur een uurwerk.

Bij het bewandelen van de volgende lanen laten wij u genieten van tuinen, restjes eigen natuur, en villa's in alle stijlen de een al groter dan de andere.

Via de Hendrik Consciencelaan komen we rechts in de Charles Decosterlaan (38) (schrijver 1827-1879 van o.a. de legende van Tyl Uilenspiegel) en nemen vervolgens de eerste straat rechts, de Floribert Gheeraertlaan (39) (Burgemeester van Nieuwpoort 1947-1970), tot aan de Louisweg (40).

Deze nemen we rechts tot voor de ingang van "Ter Duinen" een hersteloord en vakantiecentrum voor langdurige zieken. Het werd in gebruik genomen in 1985. We slaan rechts de Emile Verhaerenlaan (41) in.

Een eind verder komen we aan de rand van een duinenreservaat, spijtig genoeg de nog enige resterende duinen op Nieuwpoorts grondgebied. Dit duinengebied sluit aan bij de Oostduinkerse Karthuiserduinen. De hoogste pieken steken 20 meter boven de zeespiegel uit, terwijl de gemiddelde hoogte schommelt tussen de 6 en 10 meter.

Vooraan in de duinen bemerkt men nog de bomen en de struiken welke werden aangeplant door de vroegere bewoners van de kleine woningen iets verder landinwaarts. Deze aanplantingen beschermden hun kleine akkers voor het opwaaiend zand uit de duinen en verschafte hen ook brandhout voor de winter. Aan de horizon bemerkt men de hoogbouw langs de zeedijk. Wij volgen de rand van het reservaat en komen een eind verder aan een samenloop van diverse straten.

Links gaat het steil de hoogte in, naar het hoogste punt van Nieuwpoort, doch wij nemen de tweede straat die iets naar beneden loopt, namelijk de Franz Courtenslaan (42) (Vlaams landschap en marineschilder 1854 -1943).

Op het terrein links van ons groeit onder meer de reuzenbereklauw, deze plant kan tot 4 m hoog groeien en heeft bloemschermen tot 60 cm doorsnede.

Op het einde van deze straat welke beplant is met meelbessen komen we terug op het Guido Gezelleplein en slaan links af en steken even verder de straat over ter hoogte van een kleine rotonde beplant met bloemen.

Zo komen we in de Zeelaan (43), en inderdaad nu stappen we even rechtdoor richting zee.

Eerst steken we aan de verkeerlichten de drukke Elisalaan over en even later doen we hetzelfde met de Franslaan. Wandelend in de Lefebvrestraat (44) bemerken we reeds de gezellige drukte van een badplaats.

Pas op 20 juni 1949 werd deze badplaats Nieuwpoorts grondgebied, voorheen behoorde zij bij Oostduinkerke.

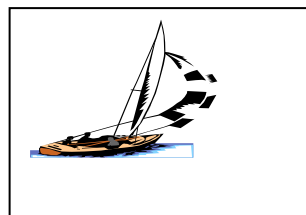
Aan de Albert I laan (45) gekomen steken we die over en vervolgen onze wandeling naar links. Sinds de heraanleg van deze winkelstraat groeit zij gestadig uit tot een van de mooiste winkelstraten van onze kust, ieder jaar komen er nieuwe moderne handelszaken bij.

Wij kuieren verder tot aan het Leopoldplein (46) en zien rechts de Sint Bernarduskerk in neo-romaanse stijl uit 1923 met op de hoek de pastorie in Vlaamse renaissancestijl uit 1922. Een vijftigtal meter naar rechts en we komen uit op de zeedijk (47), een brede 1,5 kilometerlange verkeersvrije wandeldijk.

Ook hier gaan we rechtsaf en zien meteen tussen de strandduintjes door de staketsels liggen. En bij mooi weer steken de vele witte zeilen van de pleziervaartuigen af tegen de blauwe horizon. Langs de strandzijde is er een voetgangerszone afgebakend waar fietsen en kustrijwielen niet toegelaten zijn.

De landzijde van de dijk is afgebakend met een aaneengesloten rij hoogbouw, het had beter en mooier gekund.

Nu worden deze appartementsgebouwen, die men terugvindt in iedere badplaats, ook wel eens de nieuwe betonnen "atlantikwal" genoemd.

Even vóór het Hendrikaplein, zien we een opmerkelijk gebouw met de naam Barkentijn.

Dit huis in Normandische stijl werd gebouwd in 1923 door baron Crombez.

Voordien had hij er ook al een villa maar deze werd volledig vernield tijdens de eerste

VAN GRAND HÔTEL DES BAINS TOT WHITE RESIDENCE

Reeds in 1870 was op deze plaats het Grand Hôtel des Bains geopend. Je kon er overnachten voor 3 frank per nacht, ofwel volledig pension (drie maaltijden inbegrepen) voor 10 frank op de eerste verdieping en voor 9 frank op de tweede verdieping per dag. Dit waren de prijzen tijdens het seizoen welke toen begon op 15 juli en eindigde op 15 september, buiten die periode waren de prijzen heel wat lager. Men had er elektriciteit én telefoon. Op 11 november 1914 brandde het gebouw volledig af.

In de jaren twintig werd het huidige gebouw opgetrokken en kreeg de naam " Grand Hotel ". Het is opgetrokken in de art deco stijl een moderne " barokstijl ".

Tijdens de tweede wereldoorlog werd het gebruikt als krijgshospitaal, alwaar Koningin Elisabeth op bezoek kwam.

Het vervallen gebouw werd in 1958 omgevormd tot een appartementsgebouw met op de gelijkvloers winkeltjes en horecazaken en kreeg het zijn huidige naam de White residence.

wereldoorlog. In 1948 werd het verkocht aan de S.V. Kindervreugd, die er nu nog altijd een vakantiecentrum in uitbaat.

In 1870 begon men met de uitbouw van de badplaats.

Ter herinnering is er een arduinen steen gemetseld in de zeedijk ter hoogte van het M. Hendrikaplein.

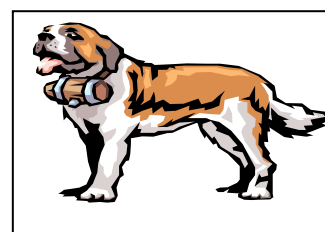
We slaan even verder rechtsaf, maar doen dit niet alvorens het imposante gebouw, de White

Residence, op de hoek bewonderd te hebben.

Nu bevinden wij ons op het Hendrikaplein (48). Op de hoek van de Albert I laan steken wij over en komen zo voorbij de ingang van het toerismekantoor.

Een Sint- Bernardushond siert het pleintje en verwijst naar de patroonheilige van Nieuwpoort-bad, en krijgt ieder jaar einde augustus het gezelschap van tientallen levende exemplaren tijdens de bruisende en sfeervolle Sint Bernardusfeesten.

Een blik in de straat voor ons geeft een mooi zicht op de vuurtoren. Op de hoek van die straat zien we rechts een merkwaardig gebouw, de "Hurlebise", wat "gehuil van de noordenwind" betekent. Dit gebouw uit 1925 in neobarok met art deco-invloed heeft een zeer decoratieve hoekpartij. Men ziet vanonder naar boven, de imitatie van een scheepsboeg, de naam " Hurlebise", een gebogen erker, een balustrade, een dakvenster en een gebogen fronton.

Het zebrapad aan de rotonde steken we over en komen zo aan de rechterkant van de Albert I- laan (49) richting Nieuwpoort- stad.

Even verder aan onze rechter zijde zien we een gebouw daterend van 1924 met de naam " Villa Regina ". Een kubistisch gebouw met vier bouwlagen relatief zeer hoog was voor zijn tijd.

Aan de verkeerslichten steken wij de Elisalaan over en nemen de eerste straat rechts en komen zo terug in de villawijk. De Artanlaan (50) (kunstschilder 1873-1955) volgen wij tot aan het eerste kruispunt en slaan dan links de Tennislaan (51) in. *

*

Voor wie terug naar het vertrekpunt van de eerste wandeling wil (de kinderboerderij) neemt hier de Tennislaan rechtdoor tot aan de Louisweg. Rechts afslaan en daarna links de Zeemeerminndreef inslaan. Nu wandelen we aan de rand van het domein Ysermonde tot aan de drukke Victorlaan. Deze steken we over en nemen het voetpad naar rechts tot aan de Jozef Cardijnlaan. Op het einde van deze straat komt men uit op de parking van de kinderboerderij.

Steeds rechtdoor volgen wij deze laan tot aan de Crombezlaan (52). Wanneer wij deze links inslaan komen wij na een vijftigtal meter terug aan ons vertrekpunt het Duinhotel. **

Wil je nog even verpozen en nagenieten van de wandeling dan nodigt de Tearoom "de Orangerie" u uit. Aan u de keuze om u neer te vleien aan een tafeltje binnen, in de tuin of op het terras.

**

Steekt men hier de zeer drukke Albert I laan over, dan komt men via dit stuk van de Louisweg op het traject van de tweede wandeling, de havengeulwandeling.

Kinderpret in Nieuwpoort

Telkens als de zon gul uitpakt,
stromen kinderen het strand op,
bouwen fiere forten,
boetseren zandfiguren,
verkopen papieren bloemen allerhande,
liggen lui te zonnen,
verfrissen zich in het vloedwater,
springen in de ruisende golven,
drijven vrij op een luchtmatras,
gaan op krabbenvangst en
lopen in een boog om een eenzame kwal.

Op het staketsel wandelen zij over het water,
Kijken bewonderend naar de zeilboten,
Wensen als stuurliu de loef te wenden,
Vissen met de zware kruisnetten,
een stukje kostbaar geluk,
vol Nieuwpoortse zaligheid
om straks mee naar huis te nemen.

Deze wandelbrochure werd ontworpen in 1999 naar aanleiding van 25 jaar Stedelijke Adviesraad voor Mensen met een Handicap in Nieuwpoort.

Tekst: Fernand Dasseville, Voorzitter adviesraad.

Kaarten en Foto's: Etienne Heyde, Ondervoorzitter adviesraad.

Lay-out: Emy De Waele, lid werkgroep toegankelijkheid.

• *Met dank aan:*

- *Stadsbestuur Nieuwpoort*
- *Etienne Desaever, Hoofd Dienst voor Toerisme Nieuwpoort*
- *Technische Dienst Nieuwpoort*
- *Yvan Ooghe, Hoofd Groendienst Nieuwpoort*

• *Geraadpleegde werken:*

- *Geogids Nieuwpoort*
- *Langs Vlaamse Wegen, Nieuwpoort*
- *Diverse gelegenheidsuitgaven*

• *Diverse uitgebreide brochures zijn te verkrijgen in de Toeristische Diensten* van de Stad Nieuwpoort, waaronder de brochure "Toegankelijk Nieuwpoort".*

Deze brochure geeft een overzicht van de toegankelijkheid van de openbare gebouwen en een opsomming van de toegankelijke (= met aangepast toilet) horecazaken in Nieuwpoort.

** Dienst voor Toerisme - VVV.*

Stadhuis, Marktplein 7 B-8620 Nieuwpoort

Tel 058/22.44.44

Fax 058/22.44.28

Y Hendrikaplein 11

Tel 058/23.39.23

Fax 058/23.84.04

